ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ο Ιερεύς: Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς

αιώνας τών αιώνων.

ο Αναγνώστης: Αμήν.

· Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

· Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ, τω βασιλεί ημών Θεώ.

· Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ, τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ήχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Ψαλμός 103

· Ευλόγει η ψυχή μου, τόν Κύριον· Κύριε ο Θεός μου εμεγαλύνθης σφοδρα.

· Εξομολόγησιν καί μαγαλοπρέπειαν ενεδύσω, αναβαλλόμενος φώς ως ιμάτιον.

· Εκτείνων τον ουρανόν ωσεί δέρριν, ο στεγάζων εν ύδασιν τά υπερώα αυτού.

· Ο τιθείς νέφη τήν επίβασιν αυτού, ο περιπατών επί πτερύγων ανέμων.

· Ο ποιών τούς Αγγέλους αυτού πνεύματα, καί τούς λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα.

· Ο θεμελιών τήν γήν επί τήν ασφάλειαν αυτής, ου κλιθήσεται εις τόν αιώνα τού αιώνος.

· Άβυσσος ως ιμάτιον το περιβόλαιον αυτού, επί τών ορέων στήσονται ύδατα.

· Από επιτιμήσεώς σου φεύξονται, από φωνής βροντής σου δειλιάσουσιν.

· Αναβαίνουσιν όρη, καί καταβαίνουσι πεδία εις τόπον, όν εθεμελίωσας αυτά.

· Όριον έθου, ό ου παρελεύσονται, ουδέ επιστρέψουσι καλύψαι την γήν.

· Ο εξαποστέλλων πηγάς εν φάραγξιν, ανάμεσον τών ορέων διελεύσονται ύδατα.

· ποτιούσι πάντα τά θηρία τού αγρού, προσδέξονται όναγροι εις δίψαν αυτών.

· Επ' αυτά τά πετεινά τού ουρανού κατασκηνώσει· εκ μέσου τών πετρών δώσουσι φωνήν.

· Ποτίζων όρη εκ τών υπερώων αυτού· από καρπού τών έργων σου χορτασθήσεται η γή.

· Ο εξανατέλλων χόρτον τοίς κτήνεσι, καί χλόην τή δουλεία τών ανθρώπων.

· Τού εξαγαγείν άρτον εκ τής γής· καί οίνος ευφραίνει καρδίαν ανθρώπου.

· Τού ιλαρύναι πρόσωπον εν ελαίω· κα ί άρτος καρδίαν ανθρώπου στηρίζει.

· Χορτασθήσεται τα ξύλα τού πεδίου, αι κέδροι τού Λιβάνου, άς εφύτευσας.

· Εκεί στρουθία εννοσσεύσουσι, τού ερωδιού η κατοικία ηγείται αυτών.

· Όρη τά υψηλά ταίς ελάφοις, πέτρα καταφυγή τοίς λαγωοίς.

· Εποίησε σελήνην εις καιρούς· ο ήλιος έγνω τήν δύσιν αυτού.

· Έθου σκότος, καί εγένετο νύξ· εν αυτή διελεύσονται πάντα τά θηρία τού δρυμού.

· Σκύμνοι ωρυόμενοι τού αρπάσαι, καί ζητήσαι παρά τώ Θεώ βρώσιν αυτοίς.

· Ανέτειλεν ο ήλιος, καί συνήχθησαν, καί εις τάς μάνδρας αυτών κοιτασθήσονται.

· Εξελεύσεται άνθρωπος επί τό έργον αυτού, καί επί τήν εργασίαν αυτού έως εσπέρας.

· Ως εμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας· επληρώθη η γή τής κτίσεώς σου.

· Αύτη η θάλασσα η μεγάλη καί ευρύχωρος· εκεί ερπετά ών ουκ έστιν αριθμός, ζώα μικρά μετά μεγάλων.

· Εκεί πλοία διαπορεύονται· δράκων ούτος, όν έπλασας εμπαίζειν αυτή.

· Πάντα πρός σέ προσδοκώσι, δούναι τήν τροφήν αυτών εις εύκαιρον· δόντος σου αυτοίς συλλέξουσιν.

· Ανοίξαντός σου τήν χείρα, τά σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· αποστρέψαντος δέ σου τό πρόσωπον, ταραχθήσονται.

· Αντανελείς τό πνεύμα αυτών, καί εκλείψουσι, και εις τόν χούν αυτών επιστρέψουσιν.

· Εξαποστελείς τό πνεύμα σου, καί κτισθήσονται, καί ανακαινιείς τό πρόσωπον τής γής.

· Ήτω η δόξα Κυρίου εις τούς αιώνας· ευφρανθήσεται Κύριος επί τοίς έργοις αυτού.

· Ο επιβλέπων επί τήν γήν, καί ποιών αυτήν τρέμειν· ο απτόμενος τών ορέων, και καπνίζονται.

· Άσω τώ Κυρίω εν τή ζωή μου, ψαλώ τώ Θεώ μου έως υπάρχω.

· Ηδυνθείη αυτώ η διαλογή μου, εγώ δέ ευφρανθήσομαι επί τώ Κυρίω.

· Εκλείποιεν αμαρτωλοί από τής γής, καί άνομοι, ώστε μη υπάρχειν αυτούς. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.

Καί πάλιν

Ο ήλιος έγνω τήν δύσιν αυτού· έθου σκότος, καί εγένετο νύξ.

Ως εμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας.

Δόξα... Καί νύν ...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').

Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

· Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

· Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.

· Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.

· Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.

· Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.

· Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών,____, του τιμίου πρεσβετερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.

· Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.

· Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χόρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.

· Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνηκών, του Κυρίου δεηθώμεν.

· Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.

· Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

· Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

· Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. Ο Χορός: Σοί Κύριε.

· Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Χορός: Αμήν.

Ψαλμός 140

· Κύριε εκέκραξα πρός σέ, εισάκουσόν μου, εισάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, εκέκραξα πρός σέ, εισάκουσόν μου· πρόσχες τή φωνή τής δεήσεώς μου, εν τώ κεκραγέναι με πρός σέ· εισάκουσόν μου, Κύριε.

· Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου· έπαρσις τών χειρών μου θυσία εσπερινή· εισάκουσόν μου, Κύριε.

· Θού, Κύριε, φυλακήν τώ στόματί μου, καί θύραν περιοχής περί τά χείλη μου.

· Μή εκκλίνης τήν καρδίαν μου εις λόγους πονηρίας, τού προφασίζεσθαι προφάσεις εν αμαρτίαις.

· Σύν ανθρώποις εργαζομένοις τήν ανομίαν, καί ου μή συνδυάσω μετά τών εκλεκτών αυτών.

· Παιδεύσει με δίκαιος εν ελέει, καί ελέγξει με· έλαιον δέ αμαρτωλού μή λιπανάτω τήν κεφαλήν μου.

· Ότι έτι καί η προσευχή μου εν ταίς ευδοκίαις αυτών· κατεπόθησαν εχόμενα πέτρας οι κριταί αυτών.

· Ακούσονται τά ρήματά μου, ότι ηδύνθησαν· ωσεί πάχος γής ερράγη επί τής γής, διεσκορπίσθη τά οστά ημών παρά τόν άδην.

· Ότι πρός σέ, Κύριε, Κύριε, οι οφθαλμοί μου· επί σοί ήλπισα, μή αντανέλης τήν ψυχήν μου.

· Φύλαξόν με από παγίδος ής συνεστήσαντό μοι, καί από σκανδάλων τών εργαζομένων τήν ανομίαν.

· Πεσούνται εν αμφιβλήστρω αυτών οι αμαρτωλοί, κατά μόνας ειμί εγώ, έως άν παρέλθω.

Ψαλμός 141

· Φωνή μου πρός Κύριον εκέκραξα, φωνή μου πρός Κύριον εδεήθην.

· Εκχεώ εναντίον αυτού τήν δέησίν μου, τήν θλίψίν μου ενώπιον αυτού απαγγελώ.

· Εν τώ εκλείπειν εξ εμού τό πνεύμά μου, καί σύ έγνως τάς τρίβους μου.

· Εν οδώ ταύτη, ή επορευόμην, έκρυψαν παγίδα μοι.

· Κατενόουν εις τά δεξιά, καί επέβλεπον, ότι ουκ ήν ο επιγινώσκων με.

· Απώλετο φυγή απ' εμού καί ουκ έστιν ο εκζητών τήν ψυχήν μου.

· Εκέκραξα πρός σέ, Κύριε· είπα· Σύ εί η ελπίς μου, μερίς μου εί εν γή ζώντων.

· Πρόσχες πρός τήν δέησίν μου, ότι εταπεινώθην σφόδρα. Ρύσαί με εκ τών καταδιωκόντων με, ότι εκραταιώθησαν υπέρ εμέ.

Ήχος ___

· Εξάγαγε εκ φυλακής τήν ψυχήν μου, τού εξομολογήσασθαι τώ ονόματί σου.

10 Στιχ.

· Εμέ υπομενούσι δίκαιοι, έως ου ανταποδώς μοι.

9 Στιχ.

· Εκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εισάκουσον τής φωνής μου.

8 Στιχ.

· Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις τήν φωνήν τής δεήσεώς μου.

7 Στιχ.

· Εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν.

6 Στιχ.

· Ένεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τόν λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τόν Κύριον.

5 Στιχ.

· Από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωίας, ελπισάτω Ισραηλ επί τόν Κύριον.

4 Στιχ.

· Ότι παρά τώ Κυρίω τό έλεος καί πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις' καί αυτός λυτρώσεται τόν Ισραηλ εκ πασών τών ανομιών αυτού.

Ψαλμός 116

3 Στιχ.

· Αινείτε τόν κύριον πάντα τά έθνη επαινέσατε αυτόν πάντες οι λαοί.

2 Στιχ.

· Ότι εκραταιώθη τό έλεος αυτού εφ' ημάς, καί η αλήθεια τού κυρίου μένει εις τόν αιώνα.

1 Στιχ.

Δόξα...

Δοξαστικόν

Καί νύν...

Θεοτοκίον

Σοφία Ορθοί !

Φώς ιλαρόν αγίας δόξης, αθανάτου Πατρός, ουρανίου, αγίου, μάρκαρος, Ιησού Χριστέ, ελθόντες επί τήν ηλίου δύσιν, ιδόντες φώς εσπερινόν, υμνούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα Θεόν. Άξιόν σε εν πάσι καιροίς, υμνείσθαι φωναίς αισαίς, Υιέ Θεού, ζωήν ο διδούς, Διό ο κόσμος σέ δοξάζει.

Εσπέρας Προκείμενον !

Τώ Σαββάτω εσπέρας Ήχος πλ. β'

Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο.

Στίχ: Ενεδύσατο Κύριος δύναμιν, και περιεζώσατο.

Στίχ: Και γαρ εστερεωσεν την οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Τη Κυριακή εσπέρας Ήχος πλ. δ'

Ιδού δη ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι δούλοι Κυρίου.

Στίχ. Οι εστώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών.

Τη Δευτέρα εσπέρας Ήχος δ'

Κύριος εισακούσεταί μου εν τω κεκραγέναι με προς αυτόν.

Στίχ. Εν τω επικαλείσθαι με εισήκουσάς μου, ο Θεός της δικαιοσύνης μου.

Τη Τρίτη εσπέρας Ήχος α'

Το έλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με και ουδέν με υστερήσει.

Τη Τετάρτη εσπέρας Ήχος πλ. α'

Ο Θεός, εν τω ονόματι σου σώσον με, και εν τη δυνάμει σου κρινείς με.

Στίχ. Ο Θεός εισάκουσον της προσευχής μου.

Τη Πέμπτη εσπέρας Ήχος πλ. β'

Η βοήθειά μου παρά Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην.

Στίχ. Ήρα τους οφθαλμούς μου εις τα όρη, όθεν ήξει η βοήθειά μου.

Τη Παρασκευή εσπέρας Ήχος βαρύς

Ο Θεός αντιλήπτωρ μου ει, το έλεος σου προφθάσει με.

Στίχ. Εξελού με εκ των εχθρών μου, ο Θεός.

Τή Κυριακή τής Τυρινής, Β' καί Δ' Κυριακή τών Νηστειών

Ήχος πλ. δ'

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου, ότι θλίβομαι, ταχύ επάκουσόν μου, πρόσχες τή ψυχή μου, καί λύτρωσαι αυτήν.

Στίχ. Η σωτηρία σου, ο Θεός, αντιλάβοιτό μου.

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου...

Στίχ. Ιδέτωσαν πτωχοί καί ευφρανθήτωσαν, εκζητήσατε τόν Θεόν, καί ζήσεται η ψυχή υμών.

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου...

Καί πάλιν γεγονωτέρα φωνή

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου...

Τή Α', Γ' καί Ε' Κυριακή τών Νηστειών

Ήχος πλ. δ'

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις τό Ονομά σου, Κύριε.

Στίχ. Από τών περάτων τής γής πρός σέ εκέκραξα, εν τώ ακηδιάσαι τήν καρδίαν μου, εν πέτρα ύψωσάς με.

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις...

Στίχ. Σκεπασθήσομαι εν τή σκέπη τών πτερύγων σου.

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις...

Στίχ. Ούτως ψαλώ τώ ονόματί σου εις τούς αιώνας, τού αποδούναί με τάς ευχάς μου ημέραν εξ ημέρας.

Καί πάλιν γεγονωτέρα φωνή

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις...

· Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψ υχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.

· Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των πατέρων ημών, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.. Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.

· Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών. Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών , και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

· Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου.

· Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αοιδίμων κτιτόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσαμένων πατέρων και αδελφών ημών , των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.

· Έτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιώντων , ψαλλόντων και υπέρ του περιεστώτος λαού,

του απεκδεχομένου το παρά Σου μέγα και πλούσιον έλεος.

· Ότι ελεήμων και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν , τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Αναγνώστης: Αμήν. Καταξίωσον, Κύριε, εν τή εσπέρα ταύτη, αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς. Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σέ. Ευλογητός εί, Κύριε. δίδαξόν με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εί, Δέσποτα, συνέτισον με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εί, Άγιε, φώτισόν με τοίς δικαιώμασί σου. Κύριε, τό έλεός σου εις τόν αιώνα, τά έργα τών χειρών σου μή παρίδης. Σοί πρέπει αίνος, σοί πρέπει ύμνος, σοί δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

· Πληρώσωμεν την εσπερινήν δέησιν ημών τω Κυρίω.

· Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη Ση χάριτι.

· Την εσπέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.

· Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

· Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αίτησώμεθα.

· Τα καλά και συμφέροντα ταίς ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

· Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

· Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.

· Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την Ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

· Ότι αγαθός και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ειρήνη πάσι. Και τω πνεύματί σου.

Τάς κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν. Σοι, Κύριε.

Κύριε, ο Θεός ημών, ο κλίνας ουρανούς και καταβάς επί σωτηρία του γένους των ανθρώπων, έπιδε επί τους δούλους σου και επί την κληρονομίαν σου. Σοι γαρ τω φοβερώ και φιλανθρώπω κριτή, οι σοι δούλοι υπέκλιναν τας κεφαλάς, τους δε αυτών υπέταξαν αυχένας; ου την εξ ανθρώπων αναμένοντες βοήθειαν, αλλά το σον περιμένοντες έλεος, και την σην απεκδεχόμενοι σωτηρίαν, ούς διαφύλαξον εν παντί καιρώ, και κατά την παρούσαν εσπέραν και την προσιούσαν νύκτα, από παντός εχθρού, από πάσης αντικειμένης ενεργίας διαβολικής, και διαλογισμών ματαίων και ενθυμήσεων πονηρών.

Είη το κράτος της βασιλείας σου ευλογημένον και δεδοξασμένον, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ήχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σού. ευλογημένη, σύ εν γυναιξί, καί ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, ότι Σωτήρα έτεκες τών ψυχών ημών.

Πλούσιοι επτώχευσαν καί επείνασαν, οι δέ εκζητούντες τόν Κύριον, ουχ ελαττωθήσονται παντός αγαθού.

Απόστιχα εν τή Κυριακή

4

· Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.

3

· Καί γάρ εστερέωσεν τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

2

· Τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε εις μακρότητα ημερών.

1

Δόξα...

Δοξαστικόν

Καί νύν...

Θεοτοκίον

Απόστιχα εν τοίς άλλαις ημέραις

3

Πρός σέ ήρα τούς οφθαλμούς μου, τόν κατοικούντα εν τώ ουρανώ. Ιδού, ώς οφθαλμοί δούλων εις χείρας τών κυρίων αυτών, ώς οφθαλμοί παιδίσκης εις χείρας τής κυρίας αυτής, ούτως οι οφθαλμοί ημών πρός Κύριον τόν Θεόν ημών, έως ού οικτειρήσαι ημάς.

2

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, ότι επί πολύ επλήσθημεν εξουδενώσεως, επί πλείον επλήσθη η ψυχή ημών. Τό όνειδος τοίς ευθηνούσι, καί η εξουδένωσις τοίς υπερηφάνοις.

1

Δόξα...

Δοξαστικόν

Καί νύν...

Θεοτοκίον

Νυν απολύεις τον δούλόν σου, Δέσποτα, κατά το ρήμά σου, εν ειρήνη, ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν

σου, ο ητοίμασας κατά πρόσωπον πάντων των λαών, φως εις αποκάλυψιν εθνών, και δόξαν λαού σου Ισραήλ.

Ο Αναγνώστης: Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ').

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς αφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ότι σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν .

Ήχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σού. ευλογημένη, σύ εν γυναιξί, καί ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, ότι Σωτήρα έτεκες τών ψυχών ημών.

Βαπτιστά τού Χριστού, πάντων ημών μνήσθητι, ίνα ρυσθώμεν τών ανομιών ημών, σοί γάρ εδόθη χάρις, πρεσβεύειν υπέρ ημών.

Δόξα...

Ικετεύσατε υπέρ ημών, άγιοι Απόστολοι, καί άγιοι Πάντες, ίνα ρυσθώμεν κινδύνων καί θλίψεων, υμάς γάρ θερμούς προστάτας, πρός τόν Σωτήρα κεκτήμεθα.

Καί νύν...

Υπό τήν σήν ευσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τάς ημών ικεσίας, μή παρίδης εν περιστάσει, αλλ' εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, μόνη αγνή, μόνη ευλογημένη.

Είτα χύμα

Κύριε, ελέησον (μ')

Δόξα... Καί νύν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, πάτερ.

ο ιερεύς. Ο ων ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών , πάντοτε; νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν .

Επουράνιε Βασιλεύ, τούς πιστούς Βασιλείς ημών στερέωσον, τήν πίστιν στήριξον, τά έθνη πράυνον, τόν κόσμον ειρήνευσον, τήν αγίαν Εκκλησίαν καί τήν πόλιν (ή τήν μονήν) ταύτην καλώς διαφύλαξον, τούς προαπελθόντας πατέρας καί αδελφούς ημών εν σκηναίς Δικαίων τάξον, καί ημάς εν μετανοία καί εξομολογήσει παράλαβε, ως αγαθός καί φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον Ήχος β'

Ότε εκ τού ξύλου

Πάντων προστατεύεις αγαθή, τών καταφευγόντων εν πίστει, τή κραταιά σου χειρί, άλλην γάρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί πρός Θεόν, εν κινδύνοις καί θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατακαμπτόμενοι υπό πταισμάτων πολλών. Μήτερ τού Θεού τού Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν. Ρύσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.

Σοφία! Ευλόγησον.

Ο ων ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών , πάντοτε; νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν .

Στερεώσαι, Κύριος ο Θεός, τήν αγίαν αμώμητον πίστιν τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών, σύν τή αγία αυτού Εκκλησία καί τή πόλει (ή τή μονή, ή χώρα, ή τή νήσω) ταύτη εις αιώνας αιώνων. Αμήν.

Δόξα... Καί νύν... , Κύριε ελέησον (γ'), Δέσποτα άγιε, ευλόγησον.

Δόξα σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

(Ο αναστάς εκ νεκρών) Χριστός ο αληθινός Θεός ημών ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλάνθρωπος και ελεήμων Θεός.

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

Ήχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.